

30 اپریل 2018

داکتر سید عبدالله کاظم

قابل توجه محترم آقای محمد نادر نعیم

امروز برطبق معمول وقتی ویبسایت وزین افغان جرمن آنلاين را باز کردم، مقاله پرمحتوای محترمه خانم نصیبه اکرم حیدری تحت عنوان "تجارت به خون شهدای هفت ثور گناهی است، نا بخشودنی" که به ارتباط بیانیۀ اخیر محترم محمد نادر نعیم نوشته شده بود، نظرم را جلب کرد. به تائید نوشته ایشان، خواستم مطالبی را که طی دو روز گذشته در فیسبوک در باره انعکاس یافته بود، خدمت علاقمندان موضوع در اینجا تقدیم دارم:

بتاریخ 26 اپریل به مناسبت چهلمین سالگرد شهادت محمد داؤد - اولین رئیس جمهور کشور محفلی در تالار بزرگ تلویزیون ملی در کابل دائر گردید که در آن تعدادی به شمول رئیس جمهور غنی سخنانی کردند، از جمله یکی هم آقای محمد نادر نعیم (فرزند مرحوم محمد عزیز نعیم و نواسه شهید سردار محمد نعیم خان) بود. محترمه خانم زهره یوسف داؤد در صفحه فیسبوک خود ضمن یک تبصره کوتاه در زمینه چنین نوشت:

«دوستان ارجمند روز های ۸ و ۷ ثور برای مردم افغانستان خیلی مهم هستند زیرا با این روز ها سرنوشت يك ملت رقم خورد و متأسفانه هنوز که هنوز است قربانی پی آمد های شوم آن هستند و امروز از چهلمین سالگرد شهادت سردار داود خان شهید در تالار رادیو تلویزیون ملی افغانستان یاد بودی صورت گرفت. آقای نادر نعیم در صحبت های خود فرمودند که منحيث يك عضو خانواده سردار مرحوم قاتلین وی را می بخشند و آرزو صلح و صفا به افغانستان نمودند و گفتند که دیگر خون ریزی بس است که سخنان شان قابل قدر است.....»

درمورد این "بخشایش" آقای نادر نعیم عده ای از هموطنان در فیسبوک تبصره کردند و اینجانب نیز یکی از آنها بودم و چنین نوشتم:

«نمیدانم آقای نادر نعیم به چه دلیل این جنایت بزرگ تاریخ را که در حق یک تعداد منسوبین خانواده شهید محمد داؤد انجام دادند و از جمله بر اطفال معصوم و زنان و دختران و پسران جوان رحم نکردند، می بخشد؟ آیا همه صلاحیت بخشش در دست آقای نادر نعیم است؟ مگر دختر شهید محمد داؤد و نواسه های او که از این جنایت بدور ماندند، بیشتر از نادر نعیم صاحب صلاحیت در این مورد نمی باشند؟ گذشته از آن این جنایت با سرنوشت کشور و مردم ارتباط میگیرد و یک قضیه انفرادی نیست که آقای نادر نعیم حق بخشش این جنایتکاران تاریخ را به خود اختصاص دهد. آیا نادر نعیم میخواهد حمایت بقایای این جنایتکاران را به خود جلب کند تا از او احتمالاً در کاندید شدنش به ریاست جمهوری که دفعه قبل به مرحله مقدماتی هم رسیده نتوانست، جلب کند؟ من تاحال نادر نعیم را یک شخصیت وارسته مثل پدر مرحومش عزیز نعیم که از دوستان نزدیک اینجانب بود، میدانستم، ولی با اینکار شان سخت متأثر شدم که خون های آن همه شهدای پاک را نادیده گرفته و بطور بسیار

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لېکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

ناموزون بالاتر از صلاحیت شخصی خود عفو جانپان را اعلام داشته است که اینکار او مثل "گل خشک" هرگز به دیوار نخواهد چسپید!»

محترمه خانم زهره یوسف داؤد لطف کردند و توضیحی را با این متن نوشتند:

«داکتر صاحب عزیز فکر می کنم نادر نعیم يك شرط گذاشت که: اگر مرتکبین جرایم عفو بخواهند؛ شاید حرف اشتباهی نزده باشد. اینکه نیت چه بوده باشد، باید فرهنگ عفو خواستن از ملت درین کشور نهادینه شود، زیرا فعلاً هر کس هر جرمی را که مرتکب میشود دیگر هیچ مسؤلیت نمی گیرد. ما باید به شهروندان موضوع مسؤلیت پذیری را به هر سوپه ای که باشد ترویج نمائیم.»

در مورد نهادینه شدن فرهنگ "عفو خواستن از ملت" و آنهم در ارتباط با چنین جنایت بزرگ نظرم را چنین بیان داشتم:

«زهره جان عفو خواستن هم مواردی دارد. انسان میتواند در مسائل فردی عفو را قبول کند و از گناه طرف بگذرد، ولی در مسائلی که با یک جنایت تاریخی مربوط است و در نهایت با سرنوشت یک کشور و مردمش از آنروز تا کنون ارتباط دارد، عفو خواستن و قبول آن بسیار مسخره و قابل تعجب است. آقای نادر نعیم از کی توقع دارد که پیش شود و به نمایندگی از همه جنایتکاران خلقی و پرچمی از وقوع این رویداد خونبار عفو بخواهد و آیا عفو خواستن فرضاً یک شخص میتواند نمایندگی از همه آن گروه نماید که در آن جنایت بزرگ اشتراک داشته اند؟ آیا با گفتن یک حرف خشک "عفو میخواهم" همه سیاهی ها پاک میشوند و با اظهار این حرف فرهنگ عفو خواستن نهادینه میگردد؟ در اینصورت باید همه دستگاه های عدلی و قضائی را از بین برد، زیرا هر مجرم فقط با "عفو خواستن" از تعقیب عدلی فراغت حاصل خواهد کرد. ما باید برای نهادینه شدن حق و عدالت تلاش کنیم، نه اینکه عدالت را قربان عفو خواستن نمائیم. اگر شما مجرم را به جزای اعمالش برسانید، دیگران از ارتکاب جرم محتاط میشوند و اما اگر مجرم را از طریق "عفوخواستن" از بازخواست رها سازید، آنوقت هیچکس از عواقب ارتکاب جرم اندیشه و ترس نخواهد داشت. اینجاست که فرهنگ جنایت و فساد در جامعه رونق میگیرد.»

د پانو شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوای. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاره ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په خیر و لولئ